

Spoor II

door Hans van de Ven

Het kan op hol geslagen fantasie zijn, maar ik verbeeld me dat tijdens ons modelspoorweekend 2018 de meeste ooohh's en aaahh's werden geslaakt bij de geïmproviseerde spoor 1-baan in de gang richting biep. Die details! Die bewegingen! Die geluiden! Die rooeffecten! Er was totaal geen sprake van enige scenery langs de baan, maar Elwin fotoshopte er indertijd indrukwekkende kiekjes van. Uit de begeleidende tekst in Zijspoor 2018-2: "Menig brillette werd afgezet om nóg dichterbij de locs te kunnen kijken. (...) Als de BR50 zich in beweging zette begonnen de oogjes te glimmen."

Sinds die tijd staat een baan in schaal 1:32 hoog op ons verlanglijstje. Toen een paar maanden geleden het boutjes- en schroevenmagazijn naar beneden werd verplaatst, greep het bestuur die kans aan om die extra ruimte te huren. Aanvankelijk was een kleine doorgang vanuit de restauratie voorzien, maar gaandeweg werd besloten de hele tussenmuur weg te breken, waardoor in een moeite door twaalf extra zitplaatsen in De Spoorbiels konden worden verwezenlijkt. Op een zaterdag hebben Jitse, Jan H., Ron en Everard de wand gesloopt. Er werd behoorlijk stof gevretten, dat kan ik je verzekeren. Dank zij de man met de stofzuiger die keurig naast de zaagsneden bleef, is niemand op de eerste hulp beland. Toen de wand eruit was, lag er een hele flinke berg hout en gipsplaatdelen. Door de fantastische hulp van Chris was het afval binnen de kortste keren verdwenen. Uiteraard was de hele onderneming niet mogelijk geweest zonder de onvolprezen ondersteuning van Corrie, die de mannen bij deze sloopklus rijkelijk voorzag van koffie en een broodje. 's Avonds waren de bouwvakkers moe maar voldaan en zeker rijp voor een flink bad. Door de grote doorbraak is de beleving van één grote ruimte gerealiseerd. En dát was nou precies de opzet.

Ron en Everard gingen aan het rekenen, tekenen en uitmeten. Al snel verraadden de plakband-markeringen op de fraaie nieuwe vloerbedekking dat spoor 1 veel ruimte vergt en er voor de aloude plannen van de modulebak geen ruimte over bleef. De heren pakten aan en door. Binnen een paar weken was de ruimte opgeknapt én voorzien van een strakblauwe lucht. Everard maakte drie verschillende wolkvormen en hield die mallen in allerlei posities en combinaties voor de muur. Uit een simpele spuitbus van de Action werden fraaie wolken getoverd. Nauwelijks twee weken later stonden er elf modulebakken opgesteld. Met pasbouten stevig verbonden, maar demontabel voor je-weet-maar-nooit. En uiteraard keurig waterpas gesteld. Die klus heeft Everard, Theo G, Ron en Jan H. een zaterdag en een maandag gekost ('met veel plezier gedaan', mag worden genoteerd).

Ook over het spoortracé is al flink nagedacht. Rondrijden was onmogelijk en ook in andere opzichten zijn er beperkingen. Doodlopende sporen achter een wissel kunnen nauwelijks twee meter lang zijn. Opstelsporen komen in het verhaal niet voor. Op de lange zijde komt een rangeerterrein, in de bocht een bescheiden halteplaats met een perron van zo'n anderhalve meter. Het was al een hele opgave om binnen de ruimte een 180° boog te leggen. Op datzelfde deeltracé vinden drie meegebogen wissels een plek. Twee links, een rechts. Nieuw nergens meer te vinden en sowieso zeer kostbare items. Maar het geluk was Ron en Everard goedgezind: precies wat ze nodig hadden vonden ze op internet. Met standaardrails - recht, gebogen, flex - komt het niet zo nauw: Märklin, Peco, Hübner, Hego, het past allemaal op elkaar. Met zes gewone wissels kan straks een parcours van 40 à 50 meter worden uitgelegd. Alle wissels zullen te zijner tijd overigens handmatig te bedienen zijn door middel van trekknoppen aan de voorzijde van de baan. Daar wordt dan een microscheming in gemonteerd die het hartstuk van de wissel ompoolt.

De jacht op de eerste gebouwen is al geopend. De mannen hebben hun zinnen gezet op Stationsgebouw Altmühlhof, een bekolingsinstallatie - uiteraard met een beweegbare kraan - en een locomotiefloods met twee sporen. Wellicht schiet de lengte van dieloods wat te kort, maar voor het aanbouwen van een verlenging en een passende weathering draaien ze hun hand niet om.

Neem een consumptie in onze Spoorbiels en ga lekker observeren hoe spoor 1 bij ons tot leven komt. Om nogmaals uit het oude Zijspoor te citeren: ssssssj ... vhop ... vhop ... vhop.

Hieronder volgen nog wat foto's van zwoegende mannen; want beelden zeggen meer dan woorden, toch?

